

1. בראשית (פרשת ויגש) פרק מה פסוק ח - כז

(ח) ועתה לא־אתם שלחַתֶּם אֶתִּי הֲנֵה כִּי הֶאֱלֵהִים וַיְשִׁימֵנִי לְאֵב לְפָרְעָה וּלְאֲדֹנָי לְכָל־בֵּיתוֹ וּמוֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) מִהָרֹץ וַעֲלֹו אֶל־אָבִי וְאִמְרַתֶּם אֵלָיו זֶה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֵהִים לְאֲדֹנָי לְכָל־מִצְרַיִם רַדְהָ אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד: ... (כד) וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בַדֶּרֶךְ: (כה) וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אָבִיהֶם: (כו) וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְקַי־הוּא מוֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֶּגַע לְבָבוֹ כִּי לֹא־הֵאֱמִין לָהֶם: (כז) וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֶת־כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת־הַעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתַּחֲיֵי רוּחַ יַעֲקֹב אָבִיהֶם:

“So, it was not you who sent me here, but God; and He has made me a father to Pharaoh, lord of all his household, and ruler over the whole land of Egypt. Now, hurry back to my father and say to him: Thus says your son Joseph, ‘God has made me lord of all Egypt; come down to me without delay...”

As he sent his brothers off on their way, he told them, “Do not be quarrelsome on the way.” They went up from Egypt and came to their father Jacob in the land of Canaan. And they told him, “Joseph is still alive; yes, he is ruler over the whole land of Egypt.” His heart went numb, for he did not believe them. But when they recounted all that Joseph had said to them, and when he saw the wagons that Joseph had sent to transport him, the spirit of their father Jacob revived. “Enough!” said Israel. “My son Joseph is still alive! I must go and see him before I die.”

2. בראשית (פרשת וישב) פרק לז פסוק ח

(ח) וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הַמְּלָךְ תִּמְלָךְ עָלֵינוּ אִם־מְשׁוּל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלַמְתָּיו וְעַל־דִּבְרָיו:

3. אברבנאל פרשת ויגש

והנה אמר שלשת התארים האלה לאב ולאדון ומושל לפי שהם כוונו במכירתו שלא יהיה עוד לבן זקונים ליעקב אביהם וכנגד זה שמהו השם לא לבן אבל לאב לפרעה כי כמו שהאב מנהיג את הבן כן יוסף היה מנהיג את פרעה כי כוונו הם במכירתו שלא ישב בבית אביו כאדון והם רועים בשדה כעבדים וכנגד זה שמהו השם אדון על כל בית פרעה ר"ל הם הסירוהו מביתו והשם שמו אדון על בית פרעה. גם כיוונו הם שלא ימשול עליהם כמ"ש אם משול תמשול בנו וכנגד זה שמהו השם מושל על כל ארץ מצרים וכל זה מוכיח הפלגת ההשגחה האלדית ושלא היה כל זה במקרה כי אם מפלאות תמים דעים.

4. בראשית (פרשת ויגש) פרק מה פסוק כד

וַיִּשְׁלַח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בַדֶּרֶךְ:
Fear, agitation, anger, shaking of body = רגז

5. דברים (פרשת כי תבוא) פרק כח פסוק סה

...וַיִּתֵּן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רָגֵז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדַאְבּוֹן גִּפְשׁ:

6. חבקוק פרק ג פסוק ב

יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי יְהוָה פִּעֲלֶךָ בְּקִרְבִּי שָׁנִים חַיִּהוּ בְּקִרְבִּי שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּרָגֵז רַחֵם תִּזְכּוֹר:

7. רמב"ן בראשית (פרשת ויגש) פרק מה פסוק כד

ולכן הנכון בעיני בפסוק הזה שאמר להם יוסף אל תפחדו בדרך. והענין, כי בעבור נשאם בר ולחם ומזון וטוב מצרים בימי הבצרות יפחדו אולי בדרך בלכתם יבואו עליהם לסטים, וכל שכן בשובם עם כל רכושם ולא ימהרו לדבר, ולכן אמר להם שילכו בזריזות וימהרו לבא, כמו שנאמר (בפסוק ט) מהרו ועלו אל אבי, ואל יפחדו כלל בדרך כי שמו עליהם, שהוא המושל בכל ארץ מצרים וחיי כל הארצות ההם בידו, וממוראו יראו הכל וילכו ויבאו לשלום:

8. רש"י בראשית (פרשת ויגש) פרק מה פסוק כד

(כד) אל תרגזו בדרך – (1) אל תתעסקו בדבר הלכה שלא תרגז עליכם הדרך.

דבר אחר (2) אל תפסיעו פסיעהי גסה והכניסו חמה לעיר.

ולפי פשוטו של מקרא יש לומר (3) לפי שהיו נכלמים היה דואג שמא יריבו בדרך על דבר מכירתו להתווכח זה עם זה ולומר על ידך נמכר, אתה ספרת לשון הרע עליו וגרמת לנו לשנאתו:

9. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף כא עמוד ב

היכי דמי חסיד שוטה? כגון דקא טבעה איתתא בנהרא, ואמר: לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולה.

10. רש"י בראשית (פרשת וישב) פרק לז פסוק ב

ועוד נדרש בוח וישב ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רוגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישב בשלוה אומר הקדוש ברוך הוא לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים לישב בשלוה בעולם הזה: